

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

43. Torckius Romæ de statu Diœcesano refert. Litteræ Cærdinalium[sic!] ad Christophorum Bernardum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1653.

gnitatum allicerent, tractum fortius virum in consiliorum, curarumque partem adscivit. Et certe usui fuit egregia viri virtus in iis, quæ novum illicò Principein excepere, negotiis. Ad ardua quæque adhibitus, & ut erat expedito à naturâ & arte ingenio facilis, in arcans semper congressibus, in rerum tractationibus, in Legationibus plurimis, Principi, Patriæ & Imperio fidelem, impigramque operam domi, forisque luculenter comprobavit. Quem & alias *Leopoldus* Imperator excellentissimas ob virtutes & celebrato ampio diplomate tam illius, quam Parentis merita, nobilitate ad omnes posteros transeunte decoravit, aut verius in parente decoratum confirmavit.

40.

Torckius Sed *Wiedenbruckio* Ratisbonæ rebus Germanicis occupato, *Torckius* Canonicus Monasterienlis, quem Princeps hac æstate Romam de statu ablegaverat, ut pro solitâ Episcoporum obligatione de statu Diœcesano Pontifici referret, hoc munere per eos dies in Urbe fungebatur. *Diœcesano* Quanti verò Romæ jam tūm æstimatus fuerit *refert.* *Christophorus Bernardus*, testes sunt hæ litteræ, quas è cœtu Cardinalium ad ipsum pertulerunt Ratisbonâ vix digresum.

Reverendissime Domine, uti Frater.

Accedens ad Apostolicam Sedem Canonicus istius Cathedralis Ecclesiae, ad visitanda sacra Beatorum Apostolorum limina ab Amplitudine Tuâ spesialiter ablegatus, hoc munus nuper ejus nomine reverenter obivit, & statum Ecclesiae Monasteriensis retulit Eminentissimis Patribus Sacri Concilij Tridentini

dentini Interpretibus & visitationi sacrorum limi-
num Praepositis, qui de reformatis Clericorum mori-
bus, & Ecclesiastica disciplina post inventam bellis
licentiam revocata de restituta Monialium clausurâ
& regulâ; de erecto seminario, & de aliis Pasto-
ralibus muneribus egregie praestitis, Amplitudinem
Tuam laudibus extulerunt, Altissimo gratias agen-
tes, quod Ecclesia isti diuturnis calamitatibus &
multiplicibus dispendiis afflictâ tantum voluerit præ-
esse Pastorem, qui à præteritis incommodis eam eri-
gere & ab ingruentibus malis valeat reparare. Cu-
jus quidem perniciosa rerum seriem ab Amplitu-
dine Tua luculenter recensitam, quemadmodum E-
minentissimi Patres cum lacrymis audierunt, ita
Apostolicam Sedem, quam Amplitudo Tua nuper
tanguam Matrem & Magistrum venerata est, fir-
missimum eidem propugnaculum futurum pollicen-
tur, ut Ejus operâ Monasteriensis Ecclesia non
solum pristino decori reddatur, sed & antiquis
reassumptis viribus maius quotidie sumat incre-
mentum. Interim DEUM Opt. Max. precamur,
ut Amplitudini tua jugiter laboranti cœlestium cha-
rismatum copiosam largiatur ubertatem, conce-
datq; ex isto Monasterensi candelabro diu Germania
roti prælucere. Roma XV. Novembris MDC LIII.

Amplitudinis Tuae

Uti frater studiosus

PETRUS ALOYSIUS Cardinalis
Caraffa Præfectus.

FRANCISCUS PAULUTIUS

S. Congreg. Card. Secretarius

FINIS LIBRI PRIMI.